

Resursele naturale de energie pe cale de dispariție?

De Marcel Urs

Se vor sfârși resursele energetice naturale în curând? Sunt energiile convenționale, precum petrolul, cărbunele sau gazul natural pe cale de dispariție? Se vor termina rezervele de petrol în curând? Este prețul benzinei de 3 dolari/galon prea mare? Ce șanse de supraviețuire o să avem dacă rămânem fără rezerve energetice naturale? Trecem oare printr-o nouă criză energetică de lungă durată? Să ne angrenăm oare într-o campanie extensivă de conservare a acestor surse de energie convențională pentru a fi siguri că generațiile viitoare or să aibă îndeajuns din acestea? Sunte energiile reînnoibile ca etanolul, uleiul de gătit, energia solară sau cea eoliană răspunsul la nevoile energetice ale lumii?

Primăvara acestui an a adus cu ea, printre altele, și un preț mediu de peste 3 dolari pe galon de benzină, up preț exagerat de mare, zicem noi, obișnuiți fiind cu prețul de vreo 2 dolari și ceva de până acum. Subiectul dependenței Statelor Unite de petrol și de alte resurse naturale este aproape pe prima pagină a fiecărui ziar de aici și este subiectul principal de discuție al fiecărui politician.

Mașinile cu consum mic sunt din nou la modă. Fabricile de autovehicole se întrec, care mai de care, să producă mașini cu un consum cât se poate de mic sau care să folosească o altă sursă de energie decât benzina și motorina. Așa numitele “energii reînnoibile” ca etanolul, uleiul comestibil, hidrogenul, energia solară etc, sunt din nou un subiect la modă.

În continuare sunt redată câteva date istorice din ultimul secol care subliniază “crizele energetice” prin care au trecut Statele Unite.

Pe la începutul secolului XX a existat o mare criză energetică care avea ca subiect principal lipsa petrolului sau terminarea acestuia într-o perioadă relativ scurtă. Prin anii '20, mulți geologi au prezis că petrolul se va termina în America prin anii 50. Aceste preziceri s-au dovedit a neadevărate. Suntem în secolul XXI acum, după aproape 60 de ani de la data prezisă de geologi.

Prezicerile despre o criză energetică acută la nivel mondial au fost foarte sumbre prin anii '70. În 1971, vicepreședintele Comisiei Federale a Energiei, de atunci, John. A. Carver, a descris criza energetică în Statele Unite ca o “epidemie incurabilă” și a subliniat că „putem să anticipăm că până la sfârșitul secolului, rezervele energetice vor fi atât de reduse încât vor avea efecte economice dezastruoase și vor duce la catastrofe economice mondiale”.

Pe la sfârșitul anilor '77, când a avut loc una dintre cele mai cunoscute crize energetice cunoscute vreodată de Statele Unite, criză generată de OPEC, președintele Jimmy Carter a anunțat că “am putea consuma toate rezervele de petrol din întreaga lume până la sfârșitul următoarei decenii”.

Clubul de la Roma a prognozat, cu câțiva ani înainte de această remarcă făcută de Jimmy Carter că, prețul petrolului ar putea să ajungă la 100 de dolari pe baril.

Nici una dintre prezicerile de mai sus nu s-au întâmplat. Prețul energiei a cunoscut o creștere acută prin anii '80 și '90, urmată de un exces de resurse de petrol, gaze naturale și alte resurse energetice.

De ce? Pentru că resursele energetice naturale nu sunt chiar pe cale de dispariție într-un viitor apropiat.

Rezervele mondiale de petrol au crescut de la 659.9 miliarde de barili, pe la sfârșitul anilor '80, la 1,064.4 barili, la sfârșitul anului 2000. Recent prețul petrolului este în jur de 70 de dolari pe baril, mult mai ieftin decât prezicerile Clubului de la Roma de la sfârșitul anilor '70.

Prețul energiei în Statele Unite a fluctuat substanțial în ultimul deceniu, dar în general se poate observa o disponibilitate mai mare în ceea ce privește resursele de petrol și gaze naturale. Comparat cu venitul prezent pe cap de locuitor din America, prețul petrolului azi este de vreo 4 ori mai scăzut decât la începutul secolului XX și mult mai scăzut decât prin anii '50. Asta ca să nu mai vorbim de faptul că, acest preț este incomparabil mai redus decât anii '70, când a avut loc faimoasa criză energetică în Statele Unite.

Prețurile energiei au scăzut mult din 1900 încoace. Prețul cărbunelui, de exemplu, este 7 ori mai scăzut decât la începutul secolului XX.

Înainte de anii '50, nimeni nu își putea imagina că petrolul poate fi extras de pe fundul mărilor și oceanelor. În anul 1965, s-a construit una dintre primele platforme petroliere marine din lume, care foră la o adâncime de 600 ft (183m) pe coasta de vest a Statelor Unite, în California. Pe la sfârșitul anilor '80, recordul de foraj a ajuns la o adâncime de 10,000ft (3000 m). Tocmai această tehnologie de foraj la mare adâncime a fost cea care le-a dat peste cap toate socotelile celor care preziceau prin anii '60 și '70 că rezervele de petrol or să se termine într-o perioadă foarte scurtă.

Prețul benzinei la pompă a fost într-o continuă scădere de prin anii 1920 încoace, cu excepția anilor '70, 2000 și 2001. În anii '20, prețul real al benzinei, fără taxe, a fost aproape de două ori mai mare decât în prezent. Dacă prețul benzinei ar fi azi cât a fost cu 75 de ani în urmă, compartiv cu venitul pe cap de locuitor, ar trebui să plătim la pompă în jur de 10 dolari pe galon.

Intervenția guvernelor în manevrarea prețurilor resurselor energetice naturale de pe piață poate duce la consecințe negative din punct de vedere economic și al mediului. De exemplu, mulți economiști sunt de acord că prin introducerea unor legi aprobate în pripă prin anii '70 de către guvernul american de atunci, prin embargoul impus de OPEC, au rezultat întreruperi masive pe piața petrolului, afectând milioane de americani care au format cozi imense la stațiile de pompare a benzinei, iar prețul combustibilului pentru încălzire a fost scăpat de sub control. Toate acestea au avut astfel, un impact negativ extraordinar asupra creșterii economice a Statelor Unite.

În ultimii ani, ne confruntăm aproape cu aceleași legi sau proiecte de lege care au fost aprobate prin anii '70 și care aproape că au falimentat economia Statelor Unite. Dar sub președinția lui Ronald Reagan au fost create o serie de invenții în domeniul energetic și au ca rezultat prețurile energetice reduse astăzi.

“Criza energetică” actuală este o problemă mai mult politică decât o problemă tehnologică. Legile Statelor Unite cu privire la energie promovează o campanie negativă împotriva energiilor naturale convenționale ca petrolul, gazele naturale și cărbunele și promovează o campanie pozitivă pentru energiile alternative precum etanolul, energia eoliană (produsă de vânt), energia solară și altele, care se dovedesc a fi incomparabile cu cele convenționale din punct de vedere al profitabilității și eficienței.

Mai jos sunt câteva idei care ar trebui să ne dea de gândit despre viitorul energetic al Americii:

- 52% din energia americană este produsă cu ajutorul cărbunelui;
- 12 proiecte de lege în camera deputaților și senatul american sunt în proces să devină legi care or să restricționeze sau să elimine total energia produsă cu ajutorul cărbunelui

- Al Gore, prin promovarea teoriilor împotriva energiilor convenționale, este mai periculos decât încălzirea globală. Potrivit declarațiilor Dr. William Gray, profesor la departamentul de științe atmosferice de la Universitatea de Stat din Colorado și unul dintre cei mai renumiți prognozatori al vremii din ultimele două decenii, a declarat într-un interviu pentru Associated Press, că "Al Gore este unul dintre persoanele care nu știe exact despre ce vorbește, este omul care predică un sfârșit sumbru al lumii, și este o rușine pentru poporul american"
- Sute de centrale de producere a energiei electrice pe bază de cărbune sunt în proces de construire o în China într-o viteză orbitoare. În fiecare săptămână este dată în funcțiune câte una, în timp ce în America se încercă închiderea celor care sunt în folosință de către mișcarea de mediu.
- Foarte mulți conducători de companii renumite ca PGE, CATAPILLAR, se tem să discute despre adevăratul subiect al energiilor convenționale de teamă să nu piardă businessuri.
- Mii de locuri de muncă sunt exportate în fiecare an în China, India, Mexico și alte țări, din cauza că în America, legile de protecție a mediului devin din ce în ce mai sufocante pentru companii.
- Energia atomică, considerată de unii ca "un dar venit de Sus", este cea mai eficientă și cea mai sigură metodă de producere a energiei electrice, dar și cea mai rău promovată de către ecologiști.